

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 iunie 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 85:6-13**: „Nu ne vei înviora iarăși, pentru ca să se bucure poporul Tău în Tine? Arată-ne, Doamne, bunătatea Ta și dă-ne mântuirea Ta! Eu voi asculta ce zice Dumnezeu, Domnul: căci El vorbește de pace poporului Său și iubiților Lui, numai ei să nu cadă iarăși în nebulie.

Da, mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El, pentru ca în țara noastră să locuiască slava. Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută. Credincioșia răsare din pământ și dreptatea privește de la înălțimea cerurilor. Domnul ne va da și fericirea, și pământul nostru își va da roadele. Dreptatea va merge și înaintea Lui, și-L va și urma, călcând pe urmele pașilor Lui!”

Am auzit o cântare minunată și aș dori ca textul acestei cântări să fie multiplicat, și mâine să cântăm această cântare împreună cu întreaga Biserică. Toți aceia care nu cunosc limba noastră pot cânta cântările împreună cu noi conform alfabetului. Fie ca lui Dumnezeu să-I placă ca ziua Cincizecimii să nu fie doar sărbătorită ca o amintire, ci să fie trăirea noastră mântuitoare personală.

Se fac pregătiri pentru adunările din Dubai, Bahrain, Golful Persic pentru ca Cuvântul Domnului să fie vestit în toată regiunea de acolo. Așa cum toți am aflat, nu este doar o adunare aici în Krefeld care are loc acum. Eu am curajul să spun că aceasta este o adunare care este ascultată de peste un milion de persoane care ne văd și ascultă vestirea. Din cele 192 de țări de pe pământ, avem privilegiul direct să îngrijim de 172 de țări, împărțind Cuvântul prețios și sfânt al lui Dumnezeu oamenilor din aceste țări. Îi mulțumim Domnului pentru toți traducătorii care sunt astăzi aici. Îi mulțumim Domnului pentru toți traducătorii care dau mai departe vestirea în limbile corespunzătoare pentru ca Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu să ajungă până la

marginile pământului, ultimii să fie chemați afară și Domnul să se poată reîntoarce să-i ia Acasă pe ai Săi.

Astăzi nu ne vom preocupa cu ceea ce se întâmplă în Statele Unite sau în Europa. Pur și simplu vom spune doar că prorocia biblică se împlinește peste tot. Am aici am enumerate țările care în anul 800 au aparținut Comunității Europene. În acel timp Marea Britanie nu aparținea Comunității Europene. Dacă mă gândesc că acum și America se desparte de Europa. Fratele Branham a spus foarte clar că în Apoc. 13 este descrisă prima fiară – împărăția romană - și a doua fiară – puterea mondială care iese din pământ. Nu din Europa unde sunt multe popoare, limbi și națiuni, ci din Statele Unite. Și în final, a doua fiară va vorbi aceeași limbă ca fiara dintâi. Dacă ne gândim ce minunat l-a folosit Dumnezeu pe fratele Branham ca să-i descopere Cuvântul profetic și să ne dăruiască și nouă introducerea în acesta.

Am putea aminti multe lucruri. Mi-am notat doar două, trei lucruri cu privire la poporul Israel. Noi binecuvântăm poporul Israel și toate popoarele pentru că așa a făgăduit Dumnezeu: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*” (Gen. 12:3). Fie ca toate popoarele să vadă odată că Dumnezeu a încheiat un legământ cu Avraam, Isaac și Iacov pe care l-a și confirmat. În zilele lui Moise a avut loc încheierea legământului. Dumnezeu n-a încheiat legământul doar cu Avraam, ci El a încheiat un legământ și cu cei chemați afară, cu răscumpărații, cu poporul lui Dumnezeu (Ex. cap. 24-25). Apoi Cuvântul legământului a fost pus în chivotul legământului, și în timpul lui Iosua a fost purtat pe umerii preoților. Cuvântul care a fost dăruit poporului era pe umerii lor. Da, făgăduința care a fost dată lui Avraam: „*După patru sute de ani Eu îi voi elibera din robie pe urmașii tăi*”. Era împlinirea făgăduinței pe care Dumnezeu o dăduse lui Avraam.

Mi-am notat două, trei lucruri în mod deosebit. Pe 2 noiembrie 1917 a avut loc Declarația Balfour din Londra prin care se spunea că iudeii au un drept să aibă un stat propriu. Apoi pe 29 noiembrie 1947 a avut loc Declarația ONU în care se spunea că: „Israelul are dreptul să aibă un stat propriu”. Apoi în 14 mai 1948 a avut loc fondarea statului Israel. Noi cei ce suntem din generația mai în vârstă ne-o putem aduce

aminte. Permiteți-mi să citesc Cuvântul din prorocul Isaia care s-a împlinit în 14 mai 1948.

Citim din Is. 66:8: „*Cine a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut vreodată așa ceva? Se poate naște oare o țară într-o zi? Se naște un neam așa dintr-odată? Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a și născut fiii*”. Într-o singură zi.

În mod deosebit 14 mai 1948 este ziua pe care Dumnezeu a făcut-o pentru poporul Israel, ziua pe care ei au așteptat-o timp de peste două mii de ani. Dacă ne aducem aminte de ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru, atunci ne gândim la 7 mai 1946. Da, mai întâi 11 iunie 1933, iar după aceea 7 mai 1946. Fratele Branham a spus: „Când soarele apunea în Israel, Îngerul Domnului mi s-a arătat și mi-a dat însărcinarea să merg la neamuri cu darul de vindecare primit și să le vestesc Evanghelia”. Este puternic că ambele lucruri s-au desfășurat în paralel: adunarea poporului Israel în țara făgăduită lor și adunarea adevăraților credincioși din toate popoarele, din toate limbile în Cuvântul făgăduinței pentru acest timp.

Astăzi și mânie se serbează Cincizecimea ca amintire. Cu adevărat, așa este scris: „*În ziua Cincizecimii...*” (Fapte 2:1). Ziua aceasta fusese prezisă dinainte, dar apoi a sosit această zi când s-a împlinit făgăduința pe care Dumnezeu o dăduse mai dinainte. Vom citi câteva versete ca să fim din nou înviorați și întăriți în credință și să știm că făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele veșnic nu se clatină. Cu Sângele Său, Isus a pecetluit ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său.

În Mat. 3 avem ceea ce a spus Ioan Botezătorul atunci. Noi toți cunoaștem Sfânta Scriptură. Citim vers. 11 și 12: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc...*”. Apoi direct ce se petrece în legătură cu aceasta: „*Acela Își are lopata în mână* („Acela Își are lopata Cuvântului în mâna Lui” – lb. germ.), *Își va curăța cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge*” (vers. 12).

El va strânge grâul Său în grânar. El este Bobul de grâu care a căzut în pământ, iar noi suntem grâul care a răsărit. El Întâiul născut,

iar noi întâii născuți. El Întâiul născut dintre mai mulți frați, iar noi suntem întâii născuți din Duhul lui Dumnezeu.

Din Mat. 3 citim direct ceea ce s-a întâmplat cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Mat. 3:16-17: „*De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis...*”. Puternic! „...*în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El*”. Așa a văzut Ioan. „*Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea»*” (vers. 17).

Scumpi frați și surori, această afirmație de aici spune: „*în clipa aceea, cerurile s-au deschis*”. Citim în Is. 64:1: „*O! de ai despica cerurile și Te-ai coborî.*”. Este așa că cerul a fost închis, dar după ce Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit și a încheiat un legământ nou cu noi, cerul s-a deschis. Scumpi frați și surori, toate făgăduințele care au fost date în Vechiul Testament se împlinesc în viețile noastre în decursul Noului Testament. „*în clipa aceea, cerurile s-au deschis*”.

Scumpi frați și surori, și noi dorim să ne adunăm sub un cer deschis. Noi dorim ca Duhul Sfânt să se coboare peste întreaga Biserică prin har. Noi toți o știm în mod deosebit. Acum nu intrăm în amănunte, dar mesajul pe care Dumnezeu l-a trimis înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos trebuie să fie același mesaj care a fost la început: ca inimile copiilor lui Dumnezeu să fie întoarse înapoi la credința părinților. Nu o nouă direcție de credință! Ci înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! De fiecare dată când mă gândesc la însărcinarea directă pe care Domnul Dumnezeu a dat-o: din lumina supranaturală, scumpului nostru frate Branham i-a fost dată însărcinarea ca să aducă un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, iar acest mesaj premerge.

V-o mai citesc o dată. Nu ca să critic. Cu adevărat, o spun cu o mare durere. Textul original care a ieșit din gura fratelui Branham are cincisprezece rânduri. Iar textul falsificat al fraților din Statele Unite are cinci rânduri, care nu mai seamănă deloc cu originalul, nu mai are nimic de-a face cu ceea ce Însuși Domnul a spus. Acest lucru este cea mai mare durere care mă poate lovi, și ne lovește pe noi toți. Astfel de frați afirmă că „mesajul a răsunat, profetul va reveni să desăvârșească

mesajul”. Aici am întregul text cu privire la ce s-a spus pe 30 aprilie, în Jeffersonville, în care este vorba doar de „revenirea fratelui Branham, până la afirmația că toți sfinții vor veni împreună cu el”. Permiteți-mi s-o rup aici în fața voastră pentru că n-are absolut nimic de-a face cu Dumnezeu, ci are de-a face cu un cult omenesc. O mai spunem odată, totul a trebuit să vină așa și amăgirea aparține de aceasta.

Dar trebuie spus: Mireasa nu va fi amăgită niciodată! Mireasa va crede doar ceea ce a spus Mirele în Cuvânt. Iar pentru noi este valabil doar ceea ce este scris în Testament, că Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi. Domnul nostru a spus: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*” (Mat. 26:28). Legământul a fost încheiat cu noi.

Scumpi frați și surori, n-o spunem ca să criticăm, dar la ora actuală avem 349 de denominații creștine în care toți se referă la Hristos, toți se referă la Biblie, învață și fac ce vor. Dar există o Biserică, Biserica întâilor născuți, Biserica Dumnezeului Celui viu despre care Domnul nostru a spus: „*Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui*” (Mat. 16:18).

Cu mare durere ne gândim și la acest lucru. Trezirea penticostală a luat ființă acum o sută de ani, iar astăzi pe întregul pământ avem 300 de milioane de penticostali carismatici care toți cred, învață și fac ce vor ei. Dar ce a făcut Dumnezeu? În mijlocul acestora, Dumnezeu a trimis pe robul și prorocul Său ca să fim întorși înapoi la Cuvânt. Nu este vorba să practicăm carismatică, ci să primim o adevărată umplere cu adevăratul Duh Sfânt ca în ziua Cincizecimii.

Permiteți-mi să citesc cuvânt cu cuvânt însărcinarea dată fratelui Branham pe 11 iunie 1933: „La malul râului au fost prezenți mulți oameni și reporteri. Atunci mi-a spus din nou: «*Privește în sus!*». Și când m-am uitat în sus, această lumină s-a coborât. Unii au leșinat și un glas puternic, care a cutremurat întreaga regiune, a spus: «*Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel acest mesaj care ți-a fost dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos*». Apoi fratele Branham a mai spus: „Nu că eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Așa este textul original, așa a fost spus și dat mai departe. Dar apoi a venit falsul: „Așa

cum Ioan a premers prima venire a Domnului tot așa ai fost trimis tu ca să premergi ce-a dea doua venire a Lui”. Și ei spun: „gata, cu asta totul este încheiat”. Prin aceasta, ei toți spun că „tot ceea ce încă n-a fost spus pe benzi și n-a fost auzit, va fi spus și auzit atunci când fratele Branham se va întoarce ca înger al celei de-a șaptea epoci a Bisericii”.

Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru adevărul și credințioșia pe care El a pus-o în noi. Așa cum apostolul Ioan a scris: „nici o minciună nu vine din adevăr” (1 Ioan 2:21). Minciuna a fost și rămâne minciună. Adevărul a fost Adevăr și rămâne Adevăr. Așadar Domnului i-a plăcut să trimită pe mesagerul Său cu mesajul. O spunem cu toată smerenia: scumpului nostru frate i-a fost dat un dar de vindecare pentru ca să îndrepte atenția poporului înspre ceea ce avea să fie vestit mai târziu ca mesaj. Pentru că așa i-a fost spus lui Moise: „ție îți vor fi date două semne. Dacă ei nu vor putea crede primul semn cu siguranță vor crede cel de-al doilea semn”.

Permiteți-mi s-o spun public tuturor. În timpul vieții sale, fratele Branham, cel mai mare bărbat din toate timpurile, a predicat în exact 12 țări. A făcut o scurtă vizită în Londra, a fost la mormântul lui John Wesley, s-a rugat pentru regele George al VI-lea al Angliei și pentru Florence Nightingale Shirlow și apoi a zburat mai departe în Finlanda. A fost în Cairo, fiind în tranzit pe aeroport. A fost la Roma, și într-o miercuri după amiază avea programată o întâlnire cu papa, dar ulterior a refuzat. El personal a fost în cincisprezece țări, dar a predicat doar în 12 țări. El n-a predicat mesajul, ci doar a ținut adunări de evanghelizare. Doar începând cu deschiderea peceților mesajul divin a fost auzit. Începând din acea clipă este vorba despre mesajul pe care Domnul ni l-a încredințat prin har, scumpul Cuvânt al lui Dumnezeu pe care noi îl credem din toată inima. Dar făgăduința principală sună așa: „el va reșeza totul în starea originală”. Prin vestire totul a fost adus înapoi în starea originală, reșezată.

Acum trebuie doar să fim atenți ca în viața noastră de credință, fiecare personal, să ajungem în starea corectă înaintea lui Dumnezeu și să putem spune din inimă: „nu cum vreau eu, ci așa cum vrei Tu, nu ceea ce voiesc eu, ci ceea ce voiești Tu, făcă-se voia Ta în viața mea”. Astfel noi vedem că scumpul și prețiosul Său Cuvânt ajunge până la marginile pământului. Pentru că așa este scris: „*Evanghelia aceasta a*

Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul". În Apoc. 14:6 este scris că această Evanghelie veșnic valabilă trebuie să fie vestită. Domnul a spus atunci: „*După aceea va veni sfârșitul*". Doar Domnul Dumnezeu știe când se va întâmpla, căci nimeni dintre noi nu știe nici ziua și nici ora.

Îmi este pe inimă s-o spun, ca să fim pregătiți pentru revenirea Domnului nostru Isus Hristos, astfel ca noi să nu fi alergat în zadar, pentru ca Evrei 4:1-2 să nu se împlinescă în viața niciunuia dintre noi, adică să fi rămas în urmă. Eu personal sunt convins că toți care acum ascultă doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu sunt o parte a Cuvântului lui Dumnezeu, și tot ceea ce a spus și a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său se va împlini cu noi. Pe cât de sigur s-a împlinit atunci la început, la fel de sigur se va împlini acum la sfârșit.

Apoi Cincizecimea. Avem însărcinarea s-o spunem înaintea Feței lui Dumnezeu, cum deseori am spus-o din acest loc. Atunci când suntem botezați în apă, noi confirmăm că L-am acceptat și primit pe Domnul nostru. Dar când are loc botezul cu Duhul Sfânt cerul se deschide, Duhul se coboară și Dumnezeu confirmă că prin Sângele Mielului noi suntem răscumpărați, am primit iertarea păcatelor noastre și El pecetluiește viața veșnică în noi. Permiteți-mi s-o citesc din Fapte. Dacă citim aici observăm cum, după învierea Sa, Domnul nostru a vorbit cu ucenicii Săi și a amintit din nou făgăduința.

El a accentuat acest lucru și în Lc. 24, dar citim din Fapte 1 de la vers. 2: „*de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor pe care-i alesese*". Da, El a dat poruncile și însărcinările Sale apostolilor. Apoi vers. 3: „*După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu*".

Aici este scris că au fost patruzeci de zile, și în totalitate au trebuit să treacă cincizeci de zile. O puteți citi din Lev. 23 unde ziua cincizecimii și totul este descris cu precizie. În Lev. 23 de la vers. 15 este descris totul: ziua ispășirii, ziua împăcării, primul rod, prima pâine, apoi au trebuit să socotească de șapte ori șapte săptămâni și apoi

venea „Pentecost” care înseamnă cincizeci. A cincizecea zi (ziua cincizecimii) venea după al șaptelea Sabat, iar apoi Domnul Dumnezeu a confirmat că primul rod, primul snop, prima pâine, totul era acolo. Deja din Vechiul Testament Dumnezeu a anunțat mai dinainte prin exemple ceea ce avea să se petreacă. Aici în Fapte este spus că au trecut patruzeci de zile și au mai rămas zece. Observăm că ucenicii erau adunați și citim din Fapte 1:5: „*Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt*”. Nu după multe zile. Vers. 8-9: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului. După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor*”.

Frați și surori, dar apoi s-a întâmplat ceva. O avem scris în Fapte 2:1: „*În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc*”. Era o zi de sărbătoare. Fie ca Dumnezeu s-o dăruiască așa ca atunci când suntem adunați aici din toate popoarele și limbile. Atunci în ziua Cincizecimii erau adunați oameni din 16, 17 națiuni diferite. Poate și noi suntem adunați aici din 16, 17 națiuni sau poate din mai multe. Dar pe cât de sigur a fost vestit mesajul și a trebuit să fie vestit tuturor popoarelor și limbilor, pe atât de sigur Duhul Sfânt va cădea în același timp peste sămânța divină de pe întregul pământ. Noi credem din toată inima că vom avea parte de aceasta și o vom trăi personal, prin harul Său. Avem un număr mare de versete biblice pe care le-am putea citi.

Citim din Fapte 2:16-18: „*Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu...»*”. Și s-a întâmplat, a trebuit să se întâmple. „...*«În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri (,bătrânii voștri vor primi descoperiri în visuri” – lb. germ.)! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci*».

Citim mai departe din Fapte 2:33: „*Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți*”.

Mai întâi a trebuit să se împlinească cu Răscumpărătorul. Dumnezeu a spus că El va turna din Duhul Său. Dar pe cât de sigur a trebuit să aibă loc răscumpărarea și Răscumpărătorul Și-a vărsat Sângele Său prețios și scump pentru noi, pe atât de sigur a fost El Cel dintâi peste care a venit Duhul Sfânt atunci când cerurile s-au deschis. Dar după înălțarea Sa la cer același Duh Sfânt al lui Dumnezeu a fost turnat peste adevărații credincioși și fângăduința și-a găsit împlinirea.

O avem scris în Fapte 2 de la v. 37 la 39: „*După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: «Fraților, ce să facem?»*”. Apoi Petru le-a răspuns: „*Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*”. Acesta este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Cuvântul Său scump și sfânt. Apoi urmează motivul: „*Căci fângăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru*”.

Fângăduința aceasta este valabilă pentru voi care ați devenit credincioși, voi care ați primit Cuvântul Domnului, care v-a străpuns în inimă, este pentru voi care ați venit și ați întrebat: „Fraților, ce să facem?”. Cuvântul vestit prin predică a străpuns inima ta, a străpuns inima mea, am venit noi și am întrebat: Ce să fac? Ce să facem ca să fim mântuiți? Apoi ne-a fost dat răspunsul din Cuvântul lui Dumnezeu. Lăudat și cinstit să fie Domnul și Dumnezeuul nostru! La Dumnezeu nu s-a schimbat absolut nimic. Totul a rămas exact așa cum a spus-o El și s-a împlinit la început. Noi credem din inimă că același Dumnezeu care a trimis ploaia timpurie va trimite și ploaia târzie. Pentru aceasta avem garanția din Iacov 5 unde ne este spus foarte clar că ambele ploi vin de la Domnul și ambele sunt gândite pentru noi, mai ales pentru noi care trăim acum înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Citim din Iacov 5:7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Până când să fim îndelung răbdători? Până la revenirea Domnului. „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*” (vers. 7).

Dragi frați și surori, nu trebuie ca toți să fim născuți la țară ca să știm că ploaia timpurie vine în timpul semănatului, iar ploaia târzie vine chiar înainte de recoltare în legătură directă cu recolta. Noi toți am înțeles că natura dă mărturie despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul profetic. Cine vrea să are, cine vrea să prelucreze ogorul fără ploaia timpurie? Avem nevoie de ploaia timpurie ca să prelucrăm ogorul pentru a putea semăna. Apoi după ce sămânța este semănată, ea va crește, și când va ajunge la coacere, atunci va veni și ploaia târzie. Fratele Branham a spus că înaintea revenirii Domnului, ambele ploi, ploaia timpurie și cea târzie, vor cădea în același timp, așa că se va putea semăna și recolta în același timp.

Scumpi frați și surori, nu mai avem de așteptat mult timp. Ci știm că Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul. Noi credem ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Și acest lucru îl mai repetăm o dată. Nu ca să criticăm, dar unde a ajuns întreaga mișcare penticostală? Toți se întorc înapoi, dar nu se întorc la Ierusalim. În Ierusalim este Cuvântul lui Dumnezeu care este vestit cu credincioșie, așa cum a prezis Isaia: „*Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, Cuvântul Domnului*” (Is. 2:3). Și exact acest lucru s-a împlătit.

De fiecare dată când noi am vizitat Israelul am fost în Odaia de sus, am fost pe Muntele Sionului, am fost în Odaia de sus unde am cântat din inimă: „Lasă ca Duhul Tău să Se coboare peste noi toți acum!” Acolo în Ierusalim pe Muntele Sionului a avut loc turnarea Duhului Sfânt, fondarea Bisericii nou testamentare. Astăzi se spune că „Ierusalimul este obârșia celor trei religii mondiale” – Nu și încă o dată nu! Ierusalimul nu este locul nașterii celor trei religii mondiale. Ierusalimul a fost locul nașterii trupului lui Isus Hristos, a fost locul unde a avut loc începutul Bisericii nou testamentare a lui Dumnezeu, iar noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

În Gen. 14 este scris că Împăratul Salemului a venit la Avraam cu pâine și vin; din „salem – pace” s-a schimbat în „Ierusalim”. Suntem mulțumitori din inimă că putem privi înapoi și știm că Biserica n-a început cândva în Niceea sau în vreun Sinod, ci în Ierusalim. Scumpi frați și surori, ne întoarcem la Cuvântul care a ieșit din Ierusalim și care acum ajunge până la marginile pământului.

Cincizecimea este o trăire mântuitoare care aparține credinței noastre. Noi toți îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că n-am fabricat ceva de la noi înșine. Ci noi așteptăm ca Dumnezeu să confirme Cuvântul Său și turnarea Duhului Sfânt să aibă loc. Permiteți-mi s-o spun: pe cât de sigur Dumnezeu a dăruit har pentru semănat și noi am semănat Cuvântul curat și clar, pe atât de sigur Duhul Sfânt va veni asupra tuturor și va cădea înainte ca recolta să fie adunată. Chiar dacă este arsă de coaptă, Dumnezeu nu întârzie niciodată. Așa cum am citit de aici din Iacov 5, plugarul trebuie să aibă îndelungă răbdare până va sosi clipa...Chiar dacă între timp vine iarna, plugarul trebuie să aștepte primăvara, până vine ploaia timpurie și până când ogorul poate fi pregătit și apoi el seamănă sămânța.

Permiteți-mi s-o spun: eu mă gândesc că noi am semănat sămânța divină pe ogorul inimii credincioase. Scumpi frați și surori, dacă mai este cineva în mijlocul nostru, îndeosebi oameni veniți de curând, permiteți-mi s-o spun clar înaintea Feței lui Dumnezeu: noi credem absolut doar cum zice Scriptura și ce spune ea. Până azi am semănat doar Sămânța curată; și ceea ce seamănă omul aceea va și recolta. Cu siguranță noi am semănat Sămânța Cuvântului pe care Dumnezeu ne-a pus-o la dispoziție – pentru că cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil. În Mat. 13 Domnul nostru a spus: „Cuvântul este Sămânța”, în Lc. 8:11 „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu*”. Iar noi am semănat Cuvântul sfânt care ne-a fost descoperit de Dumnezeu.

Scumpi frați și surori, și acest gând: Cuvântul legământului a fost pus în chivotul legământului în Locul Preasfânt. Apoi Domnul și Răscumpărătorul nostru a intrat cu Sângele Său scump în Locul Preasfânt ceresc și a pus Sângele Său pe scaunul harului, pe capacul chivotului. Pedepsa care ne-ar fi lovit pe noi nu ne mai poate atinge, nu ne poate lovi, fiindcă Sângele vorbește pentru noi, iar răscumpărarea este valabilă o dată pentru totdeauna.

Unii frați afirmă că „începând cu anul 1963 tronul harului s-a schimbat în tron de judecată și că Mielul a părăsit tronul”. Scumpii mei, în anul 1963 nu s-a întâmplat nimic din ceea ce este scris în Apocalipsa. În anul 1963, fratelui Branham i-a fost descoperit prin Duhul lui Dumnezeu ceea ce i-a fost arătat lui Ioan pe insula Patmos.

Niciun Domn și niciun Miel n-a părăsit scaunul harului, nu, absolut nu! Noi mai trăim încă în timpul harului, iar noi să fim mulțumitori pentru aceasta. Dați-vă odată seama, închipuiți-vă acest lucru doar pentru un moment: „că în anul 1963 Mielul ar fi părăsit scaunul harului”. Mielul n-a fost niciodată pe scaunul harului. Sângele este pe scaunul harului. Mielul era pe tron, dar scaunul harului este în Locul preasfânt. Dar tronul lui Dumnezeu rămâne tronul lui Dumnezeu.

Scumpi frați și surori, nu pot suporta când Cuvântul lui Dumnezeu este falsificat, n-o pot suporta, nu! Închipuiți-vă aceasta, dacă în anul 1963 totul s-ar sfârșit atunci ce s-ar fi întâmplat cu voi toți care sunteți născuți după anul 1963? Ce ar fi cu voi? Ce s-ar fi întâmplat cu voi care sunteți născuți după anul 1963 și ați devenit credincioși? Conform acestei afirmații cine dintre voi ar fi prezent când Domnul revine? Niciunul. Îi mulțumim Dumnezeului credincios pentru Cuvântul Lui prețios pe care îl credem din toată inima.

Dar neînțelegerile care sunt aruncate în seama fratelui Branham sunt dureroase. De ce un frate Frank n-are nicio greutate cu cele spuse de fratele Branham? Dimpotrivă, eu mă bucur din inimă de fiecare dată când fratele Branham a vorbit în mod deosebit despre ceea ce a fost descoperit în cele patru peceti, că Antihristul este arătat în cele patru stadii de dezvoltare ale sale în paralel cu Biserica nou testamentară. Puternic! Este puternic cum Dumnezeu i-a putut descoperi lui totul. Apoi a cincea pecete care îi privește doar pe iudei. Fratele Branham chiar a spus că cele șase milioane de iudei care au fost gazați și uciși în al Doilea Război Mondial aparțin pecetii a cincea. Acest lucru i-a fost descoperit de Dumnezeu. Apoi el a continuat cu a șasea pecete și a spus: „A șasea pecete este plasată în perioada de timp de după răpire și privește timpul urgiilor, a necazului celui mare”. Dacă ascuți și citești cu exactitate atunci avem nevoie doar de o înțelegere sănătoasă a ceea ce i-a fost descoperit lui. Același lucru privește și a șaptea pecete, când va fi tăcerea de o jumătate de ceas din cer. Dar după aceea sunt cei șapte îngeri cu cele șapte trâmbițe și este arătat cu precizie ce se întâmplă în timpul primei trâmbițe, a celei de-a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea. Da. Dar apoi lipsește una; ce este atunci? Atunci vine anunțul din Apoc. 10:7: „*ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui*”. Șase au trâmbițat înainte, dar când

al șaptelea înger va trâmbița...În Apoc. 10:7 este dat anunțul: „*când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui*”. Apoi în Apoc. 11 și 12: „*Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui*” (Apoc. 12:10). Pur și simplu o privire generală și totul încadrat biblic. Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima pentru introducerea în profunzimea întregului plan de mântuire al Dumnezeului nostru.

Doresc să fac și această observație pentru ca toți s-o știm. Fratele Branham a amintit de 55 de ori Apoc. 10 îndeosebi vers. 7 și l-a folosit în legătură cu slujba lui. Dar de fiecare dată a vorbit de „taine”, folosind cuvântul la plural. Așa că prin ultimul înger al ultimei Biserici, prin mesagerul lui Dumnezeu au fost descoperite multe taine care au fost ascunse în Cuvânt, începând direct cu ceea ce s-a întâmplat la început în Grădina Eden. Nimeni dintre noi n-ar fi știut ceea ce s-a întâmplat acolo. Aceasta i-a fost descoperită lui și de asemenea i-au fost descoperite și toate celelalte taine ale Cuvântului lui Dumnezeu. În Apoc. 10:7 nu este vorba de multe taine, ci este vorba de o singură taină – taina lui Dumnezeu, și taina lui Dumnezeu este Isus Hristos, Domnul nostru. Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că putem încadra atât Sfânta Scriptură cât și slujba supranaturală a scumpului nostru frate și vedem ce a vrut el să spună cu aceasta. Sunteți voi mulțumitori? Sunteți mulțumitori? Nu se aude niciun ecou din adunare, dar Îi mulțumim Domnului din toată inima. Slavă Domnului!

Să facem un cuprins a ceea ce am spus astăzi spre cinstea Dumnezeului nostru. Veșnicul, credinciosul Dumnezeu are un plan de răscumpărare. În mod deosebit în Apoc. în capitol după capitol este descris totul, până la cerul cel nou și pământul cel nou, până la noul Ierusalim, până la judecata de apoi. Aici în această Carte sfântă prețioasă avem întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Noi știm că este Cartea legământului, este un Testament. Iar într-un testament totul este hotărât și stabilit mai dinainte. Tot așa Dumnezeu a scris și hotărât totul în acest Testament, iar apoi ne-a dăruit har să putem crede din inimă. Pe 11 iunie 1933, aproximativ la ora 14 fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis

înaintea primei veniri a lui Hristos tot așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos”.

Scumpi frați și surori, dacă „oamenii așteaptă cincizeci de ani ca prorocul să învie împreună cu toți sfinții ca apoi să-și desăvârșească slujba”, atunci astfel de oameni să vină aici și să se pocăiască în sac și cenușă. În același timp, acești oameni care cred pe dos și așteaptă reîntoarcerea fratelui Branham, ei trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu timp de cincizeci de ani, din timpul plecării Acasă a fratelui Branham, ei trec pe lângă Dumnezeu cu surle și trâmbițe. Iar aceasta este cea mai mare tragedie care a fost vreodată pe pământ. Fie ca toți care sunt din Dumnezeu să audă vocea Cuvântului lui Dumnezeu și să ia în serios însărcinarea divină. Noi dorim să spunem: lăudat să fie Domnul care ne-a deschis mintea pentru Scripturi!

După învierea Sa, Domnul a folosit timpul împreună cu ucenicii și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu. La fel acum, înainte să aibă loc revărsarea Duhului Sfânt, Domnul nostru Și-a făcut timp pentru noi ca să ne vorbească despre tot ce aparține Împărăției lui Dumnezeu. El ne-a descoperit întregul Său plan de mântuire, iar noi îl vedem în desfășurare și acum trăim că ultimul mesaj clar ca cristalul ajunge până la marginile pământului.

În încheiere doresc să mai spun. Fratele Taty este și el în acest loc și el poate da mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu. Fratele Deo a trimis un mail în care relatează cum peste trei mii de oameni au luat parte la adunările din Kigali; acolo au fost prezenți oameni din nouă țări din estul Africii. Credincioșii s-au adunat în acel loc, nu doar de la câteva sute, ci de la câteva mii de kilometri. Dacă știi ce împrejurări sunt în estul Africii și totuși ei s-au adunat din Etiopia, Kenya, Burundi, Congo și de pretutindeni ca să asculte Cuvântul Domnului. Apoi fratele Deo ne-a spus că celor peste trei sute de predicatori care au fost adunați acolo – care erau unii împotriva altora, care nu mai vorbeau între ei pentru că alergau în direcții diferite – Dumnezeu le-a dăruit har tuturor și cu adevărat biruința lui Dumnezeu a fost descoperită, după marea adunare la care au participat peste trei mii. După aceea am avut o mare adunare cu frații și putem spune că Dumnezeu a făcut lucruri mari. Apoi la sfârșit am spus: toți frații care se supun Cuvântului și permit Cuvântului să stăpânească și se respectă

unii pe alții toți să treacă pe aici prin față să mă uit în ochii tuturor, să le dau mâna tuturor. Fără excepție, toți au venit în față, toți au trecut prin fața mea.

Fratele Deo mi-a scris că s-au întâmplat lucruri atât de mari că nu le putem exprima în cuvinte. De asemenea și frații Taty și Jean Lambert o pot mărturisi. A fost puternic. Știți ce mi-a spus fratele Taty? „Frate Frank, eu vreau să te însoțesc în fiecare călătorie, vreau să merg cu tine peste tot”. Aceasta o vrem noi toți. Să-I mulțumim Domnului, care Se descoperă în simplitate și că Cuvântul Său descoperit este purtat pretutindeni, până la marginile pământului. Domnul Dumnezeu îi cunoaște pe ai Săi, și ai Săi Îl cunosc pe El. Din inimă putem primi și accepta ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat, prin har. Amin.

Scumpi frați și surori, așa cum am citit, prima și ultima predică trebuie să fie în conformitate. În prima predică s-a predicat pocăința și iertarea păcatelor. În ultima predică se va predica pocăința și iertarea păcatelor – aceste lucruri vor fi predicate. Fie ca toți care doresc să se lase botezați să-și dăruiască inima lor Domnului, să-și pună mâna pe inimă și să spună: „Iubite Domn, îmi pare rău pentru tot ce am greșit. Viața mea, înaintea Ta, n-a fost așa cum trebuie să fie. Te rog iartă-mă Doamne, Te rog dăruiește-mi har. Spală-mă în Sângele sfânt și scump al lui Isus. Spală-mă în acest fluviu al harului, pentru ca toți să putem crede din toată inima”. Și să putem încheia legământul unei conștiințe curate cu Dumnezeu. Pentru ca prin credință să acceptăm și să primim. Să fim răstigniți împreună cu Hristos, să murim împreună cu El și prin botez să fim îngropați împreună cu El. Apoi să înviem la o viață nouă astfel ca Domnul Dumnezeu să-Și găsească plăcerea în noi. Pentru ca pur și simplu să venim înaintea Feței lui Dumnezeu, să-I dedicăm viețile noastre din toată inima și să spunem: „Aici sunt. Te rog iartă-mă, Te rog dăruiește-mi har și ia de la mine tot ce mă leagă, tot ceea ce nu aparține de decursul normal al unei vieți omenești sănătoase”. Pot fi lucruri care ne leagă: beția, fumatul, poate fi una sau alta. De ce se întâmplă tot ceea ce ni se întâmplă? Ca să recunoaștem că suntem încălcători, suntem vinovați, să venim la Domnul ca niște oameni vinovați. Apoi să aplicăm Sângele Mielului, să primim iertarea, să fim curățați, spălați în Sângele Mielului.

Avem în mijlocul nostru frați și surori care nu sunt botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos? Măine veți avea posibilitatea s-o faceți. În această legătură permiteți-mi să accentuez ceea ce s-a spus și s-a făcut în prima predică. Prin porunca misionară din Mat. 28:19 s-a poruncit ca să se boteze, să se scufunde în Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul, și prin Duhul Sfânt. Nu o repetare a unei formule! Ci descoperirea Numelui de legământ nou testamentar a scumpului și iubitului nostru Domn și Răscumpărător, Isus Hristos. Așa este scris și așa s-a întâmplat: „și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Mat. 1:21). Scumpi frați și surori, mântuirea deplină ne-a fost dăruită.

Următoarea întrebare: avem între tinerii de aici unii care doresc să-și dedice viețile lor Domnului și ei n-au făcut-o încă până acum? Fie ca aceasta să fie ziua pe care Domnul a făcut-o pentru tine personal. Astăzi dacă auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile.

În timp ce rămânem în duh de rugăciune și ne cercetăm pe noi înșine, le rog pe cele două surori să vină în față și să cânte o cântare. Să rămânem înaintea Feței lui Dumnezeu, în duh de rugăciune și să-I fim mulțumitori pentru mântuirea deplină pe care El ne-a dăruit-o prin har și să fim aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, fie ca aceasta să fie ziua în care noi vom prețui ceea ce înseamnă har, să primești trecere înaintea lui Dumnezeu. În ziua mântuirii noi am fost ajutați. Atotputernicului Dumnezeu Îi dăm cinste și slavă. Aleluia!

Dragilor, este scris în Ioan 1:12 și așa rămâne: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. În Numele Lui este vestită iertarea, prin Sângele Mielului. Acceptați-o! Primiți-o! Astăzi suntem adunați din multe țări și limbi, mai ales din Italia. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți din toate popoarele, limbile și națiunile! Cât de mulțumitori putem fi că încă este timpul de har și că Domnul îi cheamă afară pe ultimii. Avem între noi și oameni care doresc să se lase botezați? Aici este o soră. Măine sigur vor mai veni și alții.

Vă rog s-o credeți: pe cât de sigur v-a atins Cuvântul lui Dumnezeu, voi ați auzit chemarea și ați venit, pe atât de sigur a spus Domnul: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*”. Noi venim la

El și putem primi iertarea și harul, așa cum El a făgăduit și poruncit în Cuvânt. „*să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*” (Lc. 24:47) – așa este scris și așa o credem din toată inima.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, aici sunt unii care au venit în față să-și dedice viețile lor Ție. Dumnezeule din cer, încă mai este timpul harului. Acum Te rugăm: fie ca acesta să fie ceasul pe care l-ai pregătit și dăruit tuturor prin har, ca să accepte și să primească răscumpărarea deplină și iertarea deplină. Toți aceia care au nevoie de vindecare din întreaga adunare și de pe tot pământul: credeți din toată inima că Domnul și Răscumpărătorul nostru a fost lovit din cauza păcatelor noastre, pedeapsa care trebuia să ne lovească pe noi a fost pusă asupra Lui pentru ca noi să avem pace în sufletele noastre și prin rănila Lui suntem tămăduiți. O mântuire deplină, o eliberare deplină! Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Vă rog s-o primiți prin credință și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. Pentru ca voi să știți că eu sunt convins că Dumnezeu v-a iertat eu doresc să trec pe lângă voi, să pun mâna peste voi, să vă binecuvântezez, ca dovadă că eu cred din inimă că Domnul v-a iertat și v-a dăruit har. Doresc doar să pun mâna peste voi.

Pe lângă aceasta aparține: pe cât de sigur acum două mii de ani, pe insula Patmos, Ioan a văzut cum Mielul lui Dumnezeu a luat Cartea răscumpărării, pe atât de sigur până astăzi – nu doar până în 1963 – Mielul mai are această Carte în Măinile Lui și El descoperă, vorbește și lucrează până astăzi.

Încă odată cântăm cântarea „Tu ești vrednic”. Doar Mielul a fost vrednic să ia Cartea în mână, iar noi suntem învredniciți să ascultăm ceea ce este scris în această Carte și a fost descoperit prin Duhul Sfânt, prin slujba fratelui Branham. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Dar toată cinstea n-o dăm unui vas, ci Domnului nostru. De aceea noi cântăm încă o dată cântarea „Tu ești vrednic”. Amin. Cartea nu mai este pecetluită, totul este descoperit. Amin.